

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/125/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211221598
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4211221598.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: I. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., N. 6, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpené HKP Legal, s. r. o. so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, o zaplatenie 473,55 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 24. januára 2013, č. k. 6C/124/2012-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania vedľajšieho účastníka **m e n í** tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 97,99 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka HKP Legal, s. r. o., do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,33 eura, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka HKP Legal, s. r. o., do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepriznal odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 146 ods. 1, 2 OSP. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení odporkyni nepriznal náhradu trov konania, keďže si náhradu trov konania neuplatnila a v súvislosti s týmto konaním jej ani žiadne trovy konania nevznikli. O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka rozhodol tak, že ich náhradu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nepriznal, pretože mal za to, že vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva odporkyne v tomto konaní. Zdôraznil pritom, že vedľajší účastník sa sám a dobrovoľne rozhodol vstúpiť do tohto konania (vedľajší účastník prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu oznámil svoj vstup do konania a to bez toho, že by mu bol konkrétny predmet konania známy, bez znalosti právneho dôvodu vzniku uplatnenej pohľadávky a bez toho, aby sa spotrebiteľ na neho obrátil o pomoc, čomu nasvedčuje aj tá skutočnosť, že toto oznámenie bolo štylizované všeobecne bez konkretizácie dôvodnosti zároveň oznámenej námietky premlčania, ako aj to, že takéto oznámenie o vstupe do konania zaslalo Spotrebiteľské združenie OSA v desiatkach konaní vedených na tunajšom súde, pričom oznámenia o vstupe do konaní sú koncipované všeobecne a v časti vyjadrenia k návrhu na začatie konania sú totožné. Uviedol, že v prípade tohto vedľajšieho účastníka sa jedná o združenie, cieľom založenia ktorého bolo predovšetkým zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľov a ich oprávnených záujmov. S prihliadnutím na článok IV. Stanov tohto združenia považoval za potrebné predpokladať, že právna problematika ochrany spotrebiteľa pre toto združenie je dostatočne známa a že toto združenie je schopné ciele svojho založenia aj uviesť do života a zrealizovať svoje úlohy, pretože v opačnom prípade jeho zloženie nemá opodstatnenie. Ak teda toto združenie disponuje viacerými

pracovníkmi, ktorým právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola známa tak, že mohli poskytovať odborné konzultácie v rámci spotrebiteľských práv a ich ochrany, podľa súdu neexistoval dôvod na to, aby tento vedľajší účastník využíval služby advokáta. Ak napriek vyššie uvedenému sa rozhodol dať tento vedľajší účastník zastupovať advokátom, podľa názoru súdu trovy jeho právneho zastúpenia treba považovať za neúčelne vynaložené. Takýmto záverom súd nespochybnil právo vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, ale mal za to, že nie je možné všetky trovy vzniknuté advokátskym zastupovaním vo všeobecnosti považovať za účelne vynaložené trovy konania. Záverom zdôraznil, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania totiž musí súd skúmať aj účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom na náhradu neúčelne vynaložených trov žiadnemu účastníkovi občianskoprávneho konania nevzniká nárok a to ani vedľajšiemu účastníkovi.

Proti tomuto uzneseniu podal vedľajší účastník na strane odporkyne včas odvolanie v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v nesprávnej aplikácii ust. § 146 ods. 2 OSP. Mal za to, že súd mal v tomto prípade o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 146 ods. 2 OSP prvá veta OSP, nakoľko navrhovateľ zoberal žalobu v celom rozsahu späť, čím zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporkyne. S poukazom na § 93 ods. 2, 3, 4 OSP, § 3 ods. 4, 5, § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa namietal, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. V kontexte na uvedené považoval stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia za účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, je nie iba absurdný, ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikácii by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia stanovenú legislatívou SR a EÚ. Absurdnosť takéhoto stanoviska podľa neho zvýraznila aj skutočnosť, že navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorá skupuje pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv a samotný navrhovateľ je v konaniach zastúpený advokátom, na základe čoho si navrhovateľ v konaniach uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia a súdy mu právo na náhradu trov priznávajú. Námietka premlčania pritom nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu, pretože je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávnych právnych predpisov a bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a aj pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne, ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyše obsahovali aj neprijateľné podmienky. Vzhľadom na uvedené považoval za dôvodné vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy konania, keďže nie je vylúčené, aby si vedľajší účastník, ak zostane až do právoplatného skončenia veci, nemohol uplatniť jemu vzniknuté trovy. Mal za to, že vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Poukázal pritom na rozhodnutia krajských súdov. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhol odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie v časti výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi zmeniť tak, že navrhovateľ bude povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, resp. navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň požiadal o priznanie náhrady trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia a pre prípad nestotožnenia sa s jeho názorom požiadal, aby v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP odvolací súd pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril navrhovateľ, uvádzajúc, že cieľom Spotrebiteľského združenia OSA je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. S poukazom na to zastal názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Okrem toho poukázal na ustanovenie § 25 zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého združenia na ochranu spotrebiteľov majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ak by predsa len z nejakého dôvodu bolo nutné, aby bol vedľajší účastník zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu trov konania, pretože inak by podľa

neho nebol dôvod na pripustenie vedľajšieho účastníka. Z uvedeného považoval za zrejmé, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné. S poukazom na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z. mal za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom. Okrem toho z vlastných skúseností mal vedomosť o tom, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, z čoho považoval za zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Tento paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, hodnotil iba za zbytočné navyšovanie trov konania a navodzovanie dojmu, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Mal za to, že nemohlo dôjsť k naplneniu podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom. V zmysle vyššie uvedeného zastal názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 OSP. Upozornil taktiež na to, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03, ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 16Co/100/2012. Okrem toho vylúčil možnosť argumentovať pri zdôvodnení oprávnenosti nároku na náhradu trov konania ustanovením § 137 OSP, pretože vedľajší účastník odporcu v konaní nezastupuje. Zastal tiež názor, že žiadne ustanovenie Charty základných práv EÚ, ako ani rozhodnutie Súdneho dvora EÚ nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi a uplatňovať si náhradu trov konania, ale len to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania združenia ako vedľajšieho účastníka, uviedol, že má za to, že tento návrh je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania. Na základe uvedeného navrhol napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle ustanovenia § 219 OSP ho potvrdiť. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 29,29 eura s DPH.

Odporkyňa sa písomne k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadрила.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania (podľa § 214 ods. 2 OSP) a po preskúmaní uznesenia v napadnutej časti dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania vedľajšieho účastníka je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť.

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa ním proti odporkyňi domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by jej súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 473,55 eura spolu s úrokom z omeškania 13% ročne zo sumy 436,47 eura od 09. 12. 2006 do zaplataenia a poplatok za súdne konanie 28 eur, ako aj trovy právneho zastúpenia vo výške 146,19 eura vrátane DPH. V žalobnom návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 23. 07. 2004 uzavrel postupca s odporkyňou Zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka 1868491857 v znení jej dodatkov, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky I., a. s. pre depozitné produkty v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy postupca poskytol odporkyňi produkty a služby súvisiace s vedením účtu v banke. Vzhľadom na to, že odporkyňa využila povolené prečerpanie na účte, prípadne sa dostala do nepovoleného prečerpania na účte a splátky úveru neuhradila riadne a včas, navrhovateľ vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy.

Dňa 07. 06. 2012 bolo súdu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, jeho žiadosť o zaslanie návrhu na začatie konania a vyjadrenie - vznesenie námietky premlčania. Zároveň požiadal o priznanie náhrady trov konania. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 14. júna 2012, č. k. 6C/124/2012-46 pripustil ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42 260 086 so sídlom Fedinova 9, Bratislava. Následne, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 04. 07. 2012 navrhovateľ zbral svoj návrh na začatie konania v zmysle § 96 ods. 1 OSP späť v

celom rozsahu, žiadal konanie zastaviť a zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku. Navrhol, aby súd o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol v zmysle § 150 OSP.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 10. júla 2012, č. k. 6C/124/2012-60 konanie vo veci zastavil a po jeho právoplatnosti rozhodol o trovách konania napadnutým uznesením tak, že odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznal. Uvedené uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním vedľajší účastník na strane odporkyne vo výroku, ktorým mu súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojem každý spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatnil, ale musí počítať s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP v prípade, že navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne možno (§ 146 ods. 2 OSP) uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne.

K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov: zastavenie konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že

podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petítom domáhal.

Povinnosť hradiť trovy konania sa môže v jednotlivých prípadoch javiť ako neprimerane tvrdá. Ustanovenie § 150 odsek 1 OSP preto umožňuje súdu, aby v takýchto výnimočných prípadoch z dôvodu hodného osobitného zreteľa účastníkom, vedľajším účastníkom alebo štátu, ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Keďže toto ustanovenie negatívne dopadá na účastníka, ktorý by mal inak právo na náhradu trov konania, jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade súd musí prihliadať na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť hradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím tohto výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy tiež treba brať také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať na postoj účastníkov v konaní. Súd teda musí starostlivo posúdiť okolnosti konkrétneho prípadu.

V preskúmvanej veci je nesporné, že podaním zo dňa 04. 07. 2012 navrhovateľ zoberal svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Súd prvého stupňa správne v zmysle ust. § 96 ods. 1 OSP konanie zastavil, pričom je nesporné, že zastavenie konania zaviniel navrhovateľ, a preto tu nastupuje v zmysle § 146 ods. 2 OSP povinnosť toho, kto zaviniel zastavenie konania nahradiť druhej strane náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložila na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 OSP, avšak nesprávne dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva odporkyne v tomto konaní.

Pokiaľ súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania, odvolací súd považuje jeho rozhodnutie za nesprávne. S poukazom na ustanovenie § 93 ods. 4 OSP, ktoré výslovne ustanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, je podľa odvolacieho súdu možné v tejto veci vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporuje. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Vedľajšiemu účastníkovi umožňuje vstúpiť do konania ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 OSP a to i z vlastného podnetu, pričom vstup vedľajšieho účastníka navrhovateľ nenamietal. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Uvedené zákonné ustanovenie, ale ani čl. 47 ods. 2 Ústavy SR nevylučuje, aby aj združenie na ochranu spotrebiteľa bolo zastúpené advokátom. Vychádzajúc z uvedeného je preto potrebné dospieť k záveru, že vedľajší účastník má v zásade právo na náhradu trov konania, avšak vždy je potrebné posudzovať účelnosť trov právneho zastúpenia v každom individuálnom prípade. V danom prípade odvolací súd videl účelnosť vynaložených trov už v samotnom charaktere vedľajšieho účastníctva, keď vedľajší účastník vstúpil v danom konkrétnom prípade do konania za účelom ochrany práv spotrebiteľa. Účelnosť vynaložených trov odvolací súd videl i v tom, že práve v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania zoberal navrhovateľ svoj návrh späť a došlo k zastaveniu konania. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa nepriznania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhrady trov konania, podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania v sume 97,99 eura, pozostávajúcu z dvoch úkonov právnej pomoci (prevzatie veci a vyjadrenie k veci) podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 2 x 33,20 eura, režijného paušálu za 2 úkony podľa § 16 ods.

3 citovanej vyhlášky vo výške 2 x 7,63 eura a DPH podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky v sume 16,33 eura (20% z 2 x 33,20 eura + 2 x 7,63 eura).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a úspešnému vedľajšiemu účastníkovi v odvolacom konaní priznal náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z jedného úkonu právnej pomoci (podané odvolanie) vo výške 8,30 eura (v zmysle § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.), režijného paušálu vo výške 7,81 eura a 20% DPH. Spolu trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 19,33 eura. Keďže predmetom odvolacieho konania boli iba trovy konania, a nie vec sama, z ktorej si právny zástupca nesprávne žiadal priznať odmenu, základná sadzba tarifnej odmeny bola vo výške 16,60 eura, ktorá sa v zmysle § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky znížila na 1 -cu.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.